

Reeën komen op de landgoederen van Voorne veelvuldig voor. De redactie heeft gevraagd of reeëxpert bij uitstek, Jacqueline van Hoey Smith, een stukje over het reewild in onze omgeving wilde schrijven. Dat heeft zij met plezier gedaan. Haar bijdrage volgt hieronder. Overigens staat in een jaarverslag van Natuurmonumenten uit 1941 dat toen het eerste ree in de duinen van Voorne is gespot. De suggestie wordt gedaan dat dit dier via de eilanden vanuit Brabant op Voorne terecht is gekomen. Het is bekend dat reeën zeer goed lange afstanden kunnen zwemmen.

Reeën in onze leefomgeving door Jacqueline van Hoey Smith

Het kan op een stil weitje tegen een verlaten bosrand zijn, in een vak hoge beuken, een appelboomgaard of in een tuin. Op diverse plaatsen kan de wandelaar een, meestal kortdurende maar daardoor niet minder spannende, ontmoeting hebben met een ree.

Reewild is standwild, het probeert te blijven waar het gewend en vertrouwd is, waar het zijn drie belangrijkste levensvereisten heeft: rust, dekking en voedsel.

- Rust staat voor geen verstoring. Een plaats waar het dier rustig liggend het opgenomen voedsel kan herkauwen.

- Dekking staat voor beschutting tegen neerslag en wind in de vorm van laag stuikgewas. Langdurige regen is funest: wanneer het reewild geen dekking of beschutting kan vinden, zal het dier langzaam sterven aan parasitaire ziektes zoals leverbot en keelhorzels.

De winterkoude daarentegen veroorzaakt geen problemen, het dier trekt zijn winterkleed aan.

- Voedsel varieert van (bloem)knoppen tot diverse grassoorten, appeltjes, groenten, bloemen, knollen, bollen, eikeltjes, et cetera.

Reeën in de tuin

Mensen neigen er nogal eens naar te klagen over schade in hun siertuinen aan rozenknoppen of vioolbakken, maar dat zijn nu eenmaal de consequenties van het wonen in de nabijheid van natuur, waarvoor de mensen zelf gekozen hebben. Hoge afrasteringen rond de tuinen of verhuizen naar een andere plaats zijn de enige oplossing om ergernis te voorkomen.

ree jong 2014

Leefgebied reeën populatie en de mens

Reeën zijn solitaire: ze bakenen hun territorium af, eigenlijk net als de mens.

Bij ziekte en/of ouderdom wordt hun territorium ingepikt door een sterker exemplaar. Dat gaat meestal niet zonder slag of stoot. Het gebeurt dat de zwakkeren dan genoodzaakt zijn hun leefgebied langs de wegen of bij particuliere tuinen, al dan niet dicht bij de bebouwde kom, te zoeken. Helaas leidt dat wel eens tot confrontaties met verkeer of verstremgeling in hekwerken bij tuinen.

Het is daarom heel belangrijk om het leefgebied en de populatie en de gezondheid van het reewild te monitoren en waar nodig in te grijpen door middel van selectief afschotbeheer.

Leefwijze

Alleen in de winterperiode ziet men het reewild in groepjes, zogeheten sprongen, lopen.

Een vrouwtjes ree, reegeit, wordt op éénjarige leeftijd gedekt. Haar eerste worp, na circa 9,5 maanden dracht, bestaat uit 1 kalf. Ieder jaar daarna zal ze 2, soms 3, kalveren zetten. Deze kalveren blijven ongeveer een jaar lang bij hun moeder. Vanaf het moment dat moeder aangeeft te vertrekken, moeten de jaarlingen op zoek naar een eigen leefgebied. Dat zijn veelal de reeën die men wel eens overdag tegenkomt: ze slungelen onzeker zoekend en veelal nieuwsgierig onbevangen rond. Bij een (te) grote populatie reewild is het vinden van een rustig en vrij nieuw leefgebied niet eenvoudig.

Bedreiging

De grootste vijand van het ree op Voorne is de huishond.

Hondeneigenaren realiseren zich veelal niet de schade die hun hond aanricht. Aangezien reewild schuw is, zal het bij het zien of ruiken van gevaar vluchten. Dit vluchtgedrag is voor honden interessant, de hond rent er achteraan, zoals het instinctief achter een weggegooid balletje of stok rent om het te grijpen. Veelal raakt het ree dan verstrikt in hekwerk, rent het in blinde paniek de (snel)weg over met alle ellende van dien, of heeft de hond het ree te pakken en verwordt het.

Uiteindelijk keert de hond moe en blij uitgelaten terug bij de baas, die veelal niet heeft gemerkt dat zijn lieve hondje, die toch geen vlieg kwaad doet, een ree zojuist ernstig heeft verwond of soms zelfs gedood. Niet uit valsheid maar gewoon uit spel.

Met name in de zomerperiode, als de reekalveren net geboren zijn, en dus nog niet snel genoeg kunnen wegspringen, gebeurt dit helaas te vaak.

Landgoederen, goed voor reeën

Op landgoederen is het over het algemeen nog relatief rustig. Ondanks de wandelopenstellingen geldt er veelal een honden aanlijnplicht en mag er nergens gefietst of gecrossed worden. De variatie van open bossen en struiken geeft het reewild daar voldoende dekking en rust.

Helaas gebeurt het jaarlijks dat wandelaars reekalfjes vinden en meenemen. De mensen denken dat de dieren in de steek zijn gelaten, maar moeder ree kijkt vanuit haar dekking bezorgd naar haar kalveren en hoopt dat de wandelaars snel doorlopen.

Een eenmaal aangeraakt en/of meegenomen reekalf is ten dode opgeschreven: alle goede bedoelingen ten spijt!

In alle natuurgebieden geldt voor alle wilde dieren: blijf met je handen van dieren af en laat dieren met rust!!

Vertrouw je iets niet: markeer de plek en contacteer een opzichter of boswachter.